

LBRIS

We know
books

© Editura EIKON

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național
al Cercetării Științifice (CNCS)

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.librariaeikon.ro

ISBN general 978-606-49-1261-9
ISBN volumul I 978-606-49-1255-8

Ilustrații: Alina Hociung (Decoralina)
DTP: Ada Atănăsoaei

Editor: Valentin Ajder

SOCIETATEA PLANETARĂ

VOLUMUL I ULTIMUL DICTATOR

GEORGE DIMITRIU

EIKON
BUCUREȘTI, 2024

Cap. 001	Amintiri
Cap. 002	Un IT-ist remarcabil
Cap. 003	Armatele sunt cu noi!
Cap. 004	Sofia
Cap. 005	Nano
Cap. 006	Chimistul
Cap. 007	Anunțul
Cap. 008	ȚARA
Cap. 009	Arhitecta și inginerul
Cap. 010	Lingvista
Cap. 011	Pactul
Cap. 012	Forul Executiv
Cap. 013	Jurământul
Cap. 014	Primul Om Nou
Cap. 015	Cei 60 de ani
Cap. 016	Calea spre dezvoltarea unei conștiințe elevate
Cap. 017	Muzeele Sărăciei
Cap. 018	Construcții smart și materiale programabile
Cap. 019	Viața offline nu mai este posibilă
Cap. 020	Roșcata răbufnește
Cap. 021	Sistemul Legislativ Binar
Cap. 022	Aclimatizări
Cap. 023	Propunere de cazare pe orbita lui Titan
Cap. 024	Exploatarea talentelor înnăscute
Cap. 025	Hoverball
Cap. 026	Rețeaua energetică
Cap. 027	Standardizarea tutorialelor
Cap. 028	Eco-turnuri
Cap. 029	Despre biomarkeri și mini-creiere
Cap. 030	La taclale cu Sofia
Cap. 031	Discursul
Cap. 032	De vorbă cu un prieten
Cap. 033	Responsabila
Cap. 034	Dileme
Cap. 035	Cei mai interesanți candidați
Cap. 036	Rezultatele finale
Cap. 037	Predarea puterii
Cap. 038	Un final neașteptat

PARTEA I	PARTEA II	PARTEA III
cap. 001	7	cap. 001 99
cap. 002	11	cap. 002 101
cap. 003	13	cap. 003 102
cap. 004	16	cap. 004 103
cap. 005	19	cap. 005 104
cap. 006	22	cap. 006 106
cap. 007	24	cap. 007 108
cap. 008	26	cap. 008 110
cap. 009	29	cap. 009 112
cap. 010	31	cap. 010 114
cap. 011	33	cap. 011 116
cap. 012	35	cap. 012 118
cap. 013	37	cap. 013 120
cap. 014	38	cap. 014 123
cap. 015	43	cap. 015 125
cap. 016	45	cap. 016 127
cap. 017	47	cap. 017 128
cap. 018	49	cap. 018 130
cap. 019	51	cap. 019 132
cap. 020	53	cap. 020 133
cap. 021	56	cap. 021 135
cap. 022	58	cap. 022 138
cap. 023	61	cap. 023 140
cap. 024	65	EPILOG 170
cap. 025	67	
cap. 026	69	
cap. 027	71	
cap. 028	73	
cap. 029	75	
cap. 030	77	
cap. 031	79	
cap. 032	81	
cap. 033	83	
cap. 034	85	
cap. 035	87	
cap. 036	89	
cap. 037	91	
cap. 038	93	

CAP. 001 AMINTIRI

— Ești gata?

— Da. Să începem!

*

Leo stătea gânditor în fotoliul său aciuat în centrul Camerei de Comandă și, pe nesimțite, fu acaparat de amintiri. *Când au trecut atâția ani?* Totul părea un vis! 86,2% din populație era acum formată din *Oameni Noi*. Fuseseră 60 de ani intenși, presărați cu nenumărate provocări. El, primul și ultimul dictator al *Societății Planetare*, avea să-și dea demisia în curând. Așa promisese: atunci când ponderea Oamenilor Noi în cadrul celor zece miliarde de locuitori ai planetei va ajunge la 88%, se va retrage, lăsând loc unui sistem democratic.

Imensele ferestre ale încăperii păreau că au prins viață: derulau secvențe din amintirile dictatorului. Grație interfeței implantate, era suficient să se gândească la ceva pentru ca, instantaneu, datele extrase din gigantica rețea planetară să anime *monitoarele-folie* aplicate pe ferestre. Asta, desigur, dacă nu decidea să treacă în modul privat! Fața bărboasă a dictatorului își eliberă din strânsoare buzele subțiri și se înduioșă atunci când ochii săi căprui, pătrunzători, bănuitori, revăzură primele momente ale SCHIMBĂRII. O lacrimă fugară îi străbătu obrazul aspru.

Singur în Camera de Comandă - o sală nu prea încăpătoare, ovală, care, deși nemobilată, se fălea cu ale sale ferestre aproape lipite și așezate după o linie curbă -, Leo se văzu expunându-și ideile, mai mult în joacă, pe antica rețea de socializare - nici nu împlinise patruzeci de ani. Urmase explozia de adepți, iar apoi totul o luase razna cu repeziciune. Uneori avea senzația că pusese bazele unei religii, atât de fanatici îi fuseseră susținătorii.

Oamenii trebuiesc modificați, pentru că așa cum sunt acum n-au nicio șansă de supraviețuire. Vor transforma Pământul într-o planetă radioactivă, se vor lupta între ei până la ultimul sau vor schimba ireversibil clima planetei. Până atunci se va înființa o mafie globală - formată din marile corporații -, iar corupția va ajunge să controleze totul. Sintagma «interesul omenirii» își va pierde sensul - vor

prevala doar interesele unor mici grupuri, grupuri care însă vor concentra puterea. Societatea actuală este departe de a fi perfectă și va deveni, în scurt timp, catastrofală. Populația trebuie să facă ceva, iar eu am câteva idei în acest sens. Pentru început propun o nouă formă de organizare socială, pliată pe existența unei singure țări: PĂMÂNT. Îmi doresc ca în tot ceea ce se va întreprinde, să prevaleze doar interesul omenirii. Pentru asta va fi necesar ca oamenii să fie mai buni, lipsiți de porniri războinice și, mai ales, să-și piardă dorința expandării egoului. Știu cum s-ar putea realiza toate acestea! Trebuie doar să mă susțineți. Voi sunteți cei mulți! Aveți încă puterea de a schimba lumea - nu-i prea târziu. Depinde doar de voi!

Așa declarase Leo, având grijă să nu intre în detalii. Cu toate astea, își găsisese adepți în toate țările și-n toate domeniile de activitate. Nu degeaba tradusese mesajul, cu răbdare, în peste o sută de limbi. Oamenii îi puneau întrebări, comentau, iar bărbosul detalia, însă cu prudență. Se preocupă mereu să nu ofere mai multe informații decât ar fi fost necesare - era un principiu mai vechi de-al său. Cu toate astea, unii dintre susținătorii săi deveniseră fanatici.

— Condu-ne spre o lume mai bună!

— Te vrem în fruntea noii societăți. Pune în practică ceea ce ai gândit!

Asta îi cereau, din zeci de mii de piepturi, aceștia.

— N-aș putea face asta decât dacă aș fi dictator! Încercase să-i sperie.

Degeaba! Oamenii erau hotărâți.

— Îndrumă-ne să ajungem la societatea ideală!

— Nu mai poți da înapoi!

— Ce trebuie să facem?

Lui Leo i se făcuse frică văzând numărul uriaș de susținători, cei mai mulți dintre ei fanatici. Îi va putea oare stăpâni? Era teoretician, nu om de acțiune! El doar își expusese, într-unul dintre nenumăratele sale momente de revoltă, ideile pe vechea rețea de comunicații a planetei, Internet. Nu crezuse niciun moment că vor avea un asemenea ecou. Abia atunci a realizat că valoarea unui individ nu este dată de suma acțiunilor sale, ci de intensitatea cu care face să vibreze sufletele celorlalți! Multă vreme s-a frământat, nehotărât. Îmbrăcat de obicei cu niște blugi roși în genunchi

și c-un tricou uzat de vreme, obișnuia să măsoare cu pasul mica sa cameră, vorbind singur și gesticulând scurt. Din când în când își arunca, neliniștit, privirea bănuitoare pe fereastră, însă i se lovea de verdele crud al dealurilor mângâiate timid de soare. Locuia într-o zonă destul de retrasă, într-o casuță mai apropiată de sălbăticia naturii decât de zumzetul orașului. Finlandezul fusese mereu întruchiparea ordinii, a exactității, a punctualității, ori tocmai lipsa unui plan și neîncrederea în sine îl deranjau.

— Cum am putut să mă joc cu așa ceva? s-a întrebat odată, judecându-se aspru pentru ușurința cu care tratase problema.

Adevărul este că nu crezuse să adune mai mult de câteva zeci de adepți. Altfel, ar fi plănuit totul cu maximă conștiinciozitate. Atunci când avea un țel clar, nimeni și nimic nu-l putea abate din drumul său.

În timpul acesta, numărul de susținători creștea exponențial - Leo crease un sondaj de opinie pe vechea rețea de socializare, pentru a-i număra. După aproape o lună, numărul adepților ajunsese la câteva zeci de milioane, iar teoria lui era principalul subiect de dezbatere în mediul online. Atunci când s-au strâns suficient de mulți susținători care lucrau în zona media, dezbaterile au acaparat televiziunile, posturile de radio și ziarele. A fost prima dovadă că oamenii puteau schimba lucrurile! De ce mai ezita? Poate îl oprea frica de schimbare, acel *status quo* comod. Până la urmă, finlandezul s-a hotărât: se va lăsa împins în față de valurile de susținători. S-a apucat de lucru și în câteva zile a elaborat PLANUL, adică ceea ce avea de făcut din momentul în care va prelua controlul. Desigur, acesta nu urma să fie făcut public decât într-o mică măsură! Foarte puțini oameni vor avea acces la el, și-a spus Leo într-o zi și un zâmbet malițios i-a brăzdat fața ascuțită. S-a uitat pe fereastră, admirând arborele singularitic ce se odihnea semeț pe unul dintre dealuri. *Parcă-s eu!* și-a zis. *Păcat că va trebui să mă despart de el. De acest peisaj odihnitor, plin de semnificații.* Se gândise și la riscuri, desigur, însă cum n-avea pe nimeni, nu se îngrijora. Părinții îi muriseră în urmă cu câțiva ani, iar partenera potrivită încă nu i se arătase. Trebuia doar să aibă grijă să nu fie găsit până prelua puterea, apoi totul era prevăzut în

PLAN! S-a îndreptat hotărât spre computer și a transmis *live* pe rețeaua de socializare:

— *Dragi susținători! Iată ce trebuie să faceți: în primul rând, preluați comunicațiile din țările voastre - în acest fel invalidați și Serviciile Secrete. Apoi, la locurile voastre de muncă, obțineți controlul, înlocuiți conducătorii, schimbați codurile de securitate, îngrediți accesul. Diriguitorii acestei lumi nu vor ceda puterea de bună voie!*

Așa își îndemnase bărbosul fanaticii săi susținători, devenind deodată extrem de entuziasmat, în ciuda temperamentului său nordic. Necunoscutul, aventura, îi creșteau adrenalina. Asta până când a fost blocat pe Internet.

— Așa deci, le este frică! și-a spus Leo, amuzându-se.

Principala problemă a oamenilor este aceea că judecă prin comparație, a gândit vesel, nordicul. Aștia chiar mă cred prost.

Avea suficiente cunoștințe de IT și o logică desăvârșită, așa că nu i-a fost greu să comute pe una dintre identitățile de rezervă - pe care le pregătise din vreme - și să-și disimuleze adresa de pe Internet. Făcu apoi *link*-urile necesare și gata: era din nou *online*! A fost prima și ultima tentativă de a-l interzice pe rețea. Mascând adresa IP a computerului printr-un lanț de *VPN*-uri, știa că nu-l vor găsi, fizic, niciodată. Nu după mult timp, *leo*-iștii au preluat controlul asupra Internet-ului. Un rol esențial îl avusese Sebastian. Leo se gândi scurt la el, iar monitoarele-folii conectate la EarthNet, noua rețea de comunicații globală, derulară imediat un rezumat al poveștii.

CAP. 002 UN IT-IST REMARCABIL

Sebastian locuia în Venezuela și nu ieșise cu nimic în evidență în cei douăzeci și cinci de ani de când văzuse pentru prima dată lumina soarelui. Era un individ pletos, dotat cu o față rotundă, smeadă, pe care trona o mustață stufoasă, vegheată de niște ochi negri, neliniștiți. Foarte pasionat de meseria lui, o abandona doar temporar - atunci când se relaxa, pierzându-și vremea pe arhicunoscuta rețea de socializare. Din primul moment în care Leo se făcuse cunoscut, deșiratul IT-ist, posesor al unor ochi ce purtau deseori sclipiri inteligente, îi devenise fan înfocat. Poate că și spiritul său latin avusese un cuvânt de spus! Programator strălucit, cocheta uneori și cu *hacker*-itul, însă, din momentul în care ajunsese adept al finlandezului, această preocupare devenise predominantă.

Poseda idei revoluționare despre îmbunătățirea Internetului, idei pe care le împărtășise cu generozitate Norei, prietena lui blondă - de peste mări și țări - care se ocupa cu rețele de calculatoare. Deveniți fani ai lui Leo, au inițiat un *brainstorming* pe *DarkNet*, partea ascunsă a Internetului. Așa au cunoscut-o pe Anna, o ucraineană specializată în deturnat *router*e. Și-au mărit rapid echipa cu *leo*-iști din alte țări, iar apoi au demarat operațiunea de preluare a rețelei globale.

— Cât avem sub control? întrebă Sebastian, sorbind zgomotos dintr-o ceașcă cu cafea, la unul dintre *briefing*-urile video bisăptămânale ținute între cei trei.

Îmbrăcat lejer, cu un tricou alb și un șort albastru, nu mai acordase de mult timp vreo șansă aparatului de bărbierit spre a-și dovedi utilitatea.

— 85%. Având în vedere c-a trecut numai o lună de când ne-am apucat, eu zic că-i bine - anunță bucurată - în timp ce molfăia fără tragere de inimă un corn - corpolenta Anna, fluturându-și părul bălai, nepieptănat.

— Se putea și mai bine - declamă Nora cu o față impenetrabilă și dură, de pe care fardurile și rimelul fugiseră, de multă vreme, îngrozite. Ar fi trebuit să terminăm deja!

— Nu-i deloc simplu, mai ales că trebuie să ne ascundem intruziunile - aruncă Anna, nemulțumită.

— Are dreptate, nu putem coopta pe oricine în echipă. Avem nevoie de profesioniști, însă trebuie să fie și adepți ai lui Leo, în același timp - mormăi Sebastian gânditor, căzut parcă în visare.

În acel moment, contul finlandezului dispare de pe rețeaua socială.

— Ce s-a întâmplat? zbiară sud-americanul, cu fața transfigurată.

— L-au blocat ce de la IANA¹. Ce facem, Sebi?

Chipul Norei părea liniștit, însă norvegianca își stăpânea foarte bine emoțiile. Ochii ei verzi purtau ape reci, iar buzele-i strânse păreau de neclintit. Știa deja răspunsul!

— Folosim ce avem. Preluăm controlul acum! Anna, anunță echipa! strigă Sebastian, cu patimă.

În câteva minute Internetul a fost deturnat, iar Sebastian a intrat în direct pe cunoscuta rețea socială:

— Mă numesc Sebastian Jose Santiago și echipa mea a preluat controlul NET-ului. Către toți susținătorii lui Leo: preluați fizic locațiile care găzduiesc *routerele* și nodurile importante ale REȚELEI. Dacă vor fi scoase din priză câteva, nu-i o tragedie: biții știu să-și găsească alte drumuri. Însă dacă sunt oprite suficient de multe, atunci vom avea o mare problemă! Va fi necesar și controlul fizic asupra *web hostingurilor*², cablurilor de fibră optică (inclusiv cele transoceanice) și sateliților de comunicații. Doar Internetul ne va tine uniți! *Viva La Revolution!*

CAP. 003 ARMATELE SUNT CU NOI!

Leo își îngădui un zâmbet atunci când auzi îndemnul lui Sebastian, în spaniolă. *N-ar fi fost nicio revoluție fără extraordinarul Lucas*, gândi și, imediat, noi imagini se derulară în fața sa. Americanul cu mustață neagră și față generoasă era vădov și n-avea copii, așa că obișnuia să se destindă, mai ales seara, frunzărind rețeaua de socializare.

Mesajul bărbosului avusese un puternic impact asupra lui așa că-i devenise imediat fan, iar atunci când nordicul ceruse adepților să preia controlul, era deja pregătit - anticipase momentul! Cum deținea o funcție înaltă în armata S.U.A., scundul Lucas promovase deja câțiva *leo-iști* în funcții cheie, iar în scurt timp, ajutându-se de manevre diabolice, ajunsese să dețină codurile de lansare ale armelor nucleare. Primul lucru pe care l-a făcut, a fost să le schimbe. Apoi a cerut să fie numit Comandant Suprem al Armatei. Argumentele sale erau irefutabile, așa c-a obținut destul de repede ceea ce și-a dorit. A tras apoi sforile pentru a deveni Secretar General al N.A.T.O., folosindu-se și de adepții lui Leo din țările membre, adepți aflați în poziții importante. Ajuns la conducerea N.A.T.O., a convocat o întrunire a alianței și, adoptând o față rece și dură, a declarat:

— Stimați parteneri! În urma previziunilor noastre, pericolul izbucnirii unui război nuclear este tot mai mare de la o zi la alta. Așa cum știți, situația globală este instabilă. Ați putut constata agresivitatea Chinei, a Coreii de Nord, dar nu uitați că sunt și alte state cu putere nucleară. Vă cer să punem armele atomice laolaltă, sub control unic al N.A.T.O.

— Adică al S.U.A.! declară, ironic, reprezentantul Marii Britanii, un bărbat c-un fizic conservator.

— Nu suntem de acord, anunță cel care reprezenta Franța, un individ cu o înfățișare mai degrabă poetică.

— Nu trebuie să luăm o hotărâre acum! O putem lua și la videoconferința care va avea loc mâine. Vă las documentele și mă aștept să le primesc semnate până mâine seară. Luați în considerare faptul că există posibilitatea ca țara care se va opune să fie exclusă din N.A.T.O. - declamă hotărât Lucas, în timp ce mustața-i scurtă pare că zâmbește.